

Եւ իւր վերքին շատ էլ թանկ

Հասաւ վերքը այդ մեարք:

Անգում տէրը երբ տեսաւ:

Ուզոյր ջրքին սոփորեց:

Բեռը փոխեց — բուրդ բարձաւ:

Քաղաք կրել սկսաւ:

Բարձած ուզոյր միամիտ

Հասաւ թէ չէ այն գետը:

Սոփրած մարը բնկաւ միտ:

Հասաւ ջրքի մէջ տեղը:

Բացց աչս անգամ աղուէսի

Խրատն քանդեց նորա տունն:

Վաճառն լիարը բեռն մէջքի

Շինեց ջուրը իննսուն:

Մինչեւ գետից դուրս եկաւ:

Հոգին բերանըն եկաւ:

Էլ չկարաց փոխել քայլ:

Ընկաւ գետին շնչատապաւ:

Գլխիս էս ի՞նչ միւն եկաւ:

Գետը, ասաց, վրէս հեծաւ:

Յանկարծ աղուէսն վրայ հասաւ:

Ուզոյր թէ՞ ք մարդըրաւ:

— Միթէ տեսնում չես ցաւըս:

Էլ ինչ հարցնել ինձ կուզի:

Վաճառն լիարը մէջքի բեռս

Գառել է սար երկամի:

Բռնել չկարաց աղուէսը

Երան դնի ծիծաղը:

— Գիտեմ գլխիդ եկածը

Ասեմ: ասաց, քո մարը:

Այնքան նստիր քո տեղը

Մինչեւ ծաղի արեւը:

Երբ յորանայ թաց բուրդը՝

Կթեմեւեւայ քո բեռը:

Արդ քեզ խրատ: ուզոյ եղբայր:

Որ ԲՅՊ է միայն շատ երկար:

Եւ մի մտնալ խեղ չուենս

Բուրդը աղից դու ջուկաւ:

Թարգմանեաց ի պարսկերէնէ

ՍԱՄՍՈՒՆԷԼ ԳԵՐԵԼՅԱՆՍԵԱՆՆ:

Ա Ջ Գ Ա Յ Ի Ն

ՌԱՐՁՐԱՊԱՅԻՒՆ ԲԵՆԻ ԻՇԽԱՆ:

ՄԻՐԱՅԷԼ ՆԻԿՈԼԱՅԵՎԻՉ

ԿՈՎԿԱՍԿԱՆ ՓՈԽԱՐՔԱՅԻՆ Ի Ս. ԷԶՄԵԼՈՒՆ:

Ի 4^{րդ} ամսոյս յաւուր երկուշաբաթի
Կայսերապն Մեծ Իշխան Բարձր. Մի.
Քայլել Նիկոլայեւիչ Փոխարքայն Կով-
կասու: — յԻկտիր Վսեմ. Արշակ Տէր
Ղուկասեան զօրապետի բանակին այ-
ցելութեան գնալոյ առթիւ — եւրո-
պական ժամը 11 ին ժամանակները բա-
րեհաճեցաւ զայլ հասանել ի Վաղարշա-
պատ: ուր Ս. Էջմիածնի Միաբանու:
Թիւնը արժանաւոր հանգիսիս գիմնա-
րեց եւ տարաւ զՆորին Բարձրութիւն ի
Ս. Տաճար: առ դրան Տաճարին Վեհ.
Հայրապետ մեր գիմնաւորեց զՆորին
Բարձրութիւն: եւ հրաւիրեց տարաւ
Աւագ Սեղանոյ գիմնացը: ուր փառա-
բութեամբ եւ շքեղ հանգիսիս մագ-
թանք կատարուեցաւ Սոստափառ Կայ-
սեր եւ Մեծ Իշխան Փոխարքային հա-
մար:

Մագթանքէն յետոյ Բարձր. Մեծ
Իշխանը Վեհափառ Հայրապետին հեա
ի Վեհարան ելաւ՝ ուղեկիցներովը միա-
տեղ: Այնտեղ զկնի ճաշելոյ Կայսերապն
Մեծ Իշխանը մէկ ժամի չափ Վեհա-
փառ Հայրապետին հեա տեսակցելով՝
զկնի կէսաւուր մեկնեցաւ գնաց զէպ
յԻկտիր:

Նորին Կայսերական Բարձրութեան
հեա ի միասին ուղեկից էին

Նորին Կայս. Բարձրութիւնն Մեծ Իշխան Նիկողայ Միկայելովի (իւր օրդին).

Իշխան Կոստանդին Պետրովիչ գուքան Օլանպուրիի.

Զօրապետ Պլատան Պ. Պալաւ.

Պարոն Վինսեր } գնդապետը, Նորին
Պարոն Վինսեր } Բարձրութեան ա-
նան Պետերս } տիւտանդը.

Պրակեր գնդապետ.

Բժշկապետ Ալրանս.

Պատկերահան Փիլիպով.

Ի ՆՊԱՍՏ ԲԱԳՐԵՆԱՆԴԵՆ ՀԱՅՈՐ Ի ՃԵՄԱՐԱՆԻ.

Մայր Աթոռայ Ս. Էջմիածնի Ս. Գէորգեան ձեմարանի աշակերտքը մէկ ամսէ ի վեր աչքերուն առաջն տեսնելով մօտերս Սամանեան Հայաստանէն այս կողմերս բերուած Հայկազանց խեղճ եւ թշուառ փոքրիկ գեղեցիկ զգացմամբ եւ քրիստոնէափայլեղ մարդասիրութեամբ՝ ինքնայաժար կամօք ցանկացան ըստ իրենանց կարողութեան փոքրիկ օգնութիւն մի անել այն թշուառներուն, ուստի իրենանց մէջ 67 թուրի փող Հաւաքեցին եւ ձեմարանի կարգապահ Պ. Կալստեանի միջոցաւ ի 21 ն ամսոյս ներկայացուցին Վեհափառ Հայրապետի Ազգիտ որ շատ աւախացաւ աշակերտաց այնպիսի գեղեցիկ զգացմանց եւ գնացից վերայ, դասից նոցա այս առաջին քայլը ի բարեգործութեան ասպարիզին, օրհնեց զիրենք, եւ Հաւաքուած 67 թուրի յանձնեց Սինոդին՝ որ անցընէ յառանձին մասերին որ ի նպաստ վերադիշեալ մեթոդիկայ գաղթականաց.

ՀԱՆԿՈՒՅԵԱԼ ՍԱՐԴԻՍ ՎԱՐԴԱՊԵՏ

ԹԷՌԴՈՐԵԱՆ.

Յունիս ամսոյ 3/5 ին վախճանուեցաւ Փարիզում Ազգիս քնդհանրութեան յաւ յայտնի բազմաթիւն եւ ակեղարդ Թէոդորեան Սարգիս վարդապետը իւր 97 — ամեայ հասակում ձաւանակին եւ հմուտ անձանց թողնելով արժանայիշատակ հանգուցելոյ լիակատար կենսադրութեան պատրաստութիւնը, աւելորդ չեմ համարում յիշել այստեղ համառօտապէս նորա դարաւոր կեանքի նշանաւոր անցքը եւ թաղման հանդէսը:

Հայր Սարգիս վարդապետը ծնուել է Հայաստանի Բաղէշ քաղաքում (ճամկատան) անցեալ դարու վերջերում: Արդէն մանկութեան հասակից ի վեր ուսման մեծ եռանդ ցուցանելով եւ չկարողանալով լիակէս կրտսերել այդ փափազը իւր ծնողների անձեռնհասութեան պատճառով՝ երիտասարդ Սարգիսը զնում համուսնի մինչեւ Վենետիկ միարանութեան Ս. Ղազարի վանքը: Այստեղ իւր ուսմանը լրացնելով մեծ յառաջադիմութեամբ՝ մանուսնոյ հայկական լեզուի մէջ, եւ ստանալով եկեղեցական այլ եւ այլ աստիճաններ, երիտասարդ վարդապետը սկսումէ այնուհետեւ նշանաւոր գեա խաղաղ Միփթարեան միարանութեան զօրծերի մէջ: Զարմանալի ազդասիրական եռանդով բոքրորում՝ Թէոդորեանը միանգամայն նուիրումէ իւր անձը իւր սիրելի Ազգին: Անն այդ ազդասիրական եռանդն էր որ յորդորեց նորան երկու անգամ հեռաւոր եւ տաժանեկի մանուկարձօրգութիւն կատարել ի Հնդկաստան արժանայիշատակ Սամուէլ Մալբատի կտակը կատարելու համար. անն զոյն այդ եռանդն էր որ նորան ոգի եւ համբերութիւն կտար մարտնել այն վիշտերի եւ նեղութիւնների հետ, որը կրէր շատ տարիների ընթացքում մանուսնոյ Միփթարեան միարանութեան Հայրապետեան վարժարանը հաստատելու եւ կառավարելու զօրծոյ մէջ: Այս անցքերի պատմութիւնը արդէն յայտնի է Հայ ընթերցող հասարակութեան հանգուցելոյ քրտնաշխատ չորս հատոր «Պատմութիւն Մալբատեան վարժարանի» անունով գրքից, այստեղ բաւական է յիշել որ՝ Հայր Սարգիսը՝ ինչպէս երեւումէ մնացած ձեռագիր Թղթերէն՝ հասուցած է Միփթարեան միարանութեան յիշեալ ուսումնարանների